

מישמרת היהדות

כרך כ' גליון ו' (תתנ"ב) פרשת חיי שרה - מרחשון תשפ"ג ירושלים ת"ו - פאקס: 07731 81538

וישמעו רחוקים ויבואו

ורוצחים, שמהרסים זה שנים בשיטה את חינוך בית ישראל וביתר שאת בתקופה אחרונה שמנסים לכפות לימודי כפירה ותועבה - עבור בצע כסף והון עתק! כאשר "עסקנים" שמינו את עצמם לאפוטרופסים על הכלל, השתמשו בכח המרמה והפראפעגאנדע והזרוע כאחד, להסית יהודים להעמיד אויב מר על הכלל, לחלל ש"ש מסוף העולם ועד סופו, בהוכיחם קבל עם ועולם, שעבור המיליאנען דאלארן שכבר קיבלו מהם - יחד עם המיליאנען שהבטיחו להם בעתיד מוכנים למכור את כל עתיד היהדות באמריקה ברו"ג, הי"י.

לעת כזאת, נעמדו בשער המחנה זקני ת"ח ויושבי על מדין, והכריזו **מלחמה באותם עסקנים** נבלים, להוכיח קבל עולם שאינם שלוחי כלל הציבור! וכי אלפים ורבבות הנאמנים לה' ולתורתו מתנגדים נמרצות לפשע וחרפה חירוף וגידוף וחילול ש"ש - הנעשה בשמם! ולקול זעקתם וחרדתם נשמעו מקהלות רבבות עמך בית ישראל, למרות שאותם "עסקנים" הזוכרים הביאו חתימות וקול קוראים מהרבה רועי בקר לבושי שיראין, והלבישו על החרפה מעטה מצוה, כמו "פדיון שבויים" ושאר מצות נדירות שהומצאו לצורך הענין, ולהוותינו חסרי דעה מצוים לרוב, ורבים שאין יודעים להבחין בין האמת לזיוף ובין תכלת לקלא אילן, או כאלו שניחא להו להיות "עם הרוב" ולא להיות כמו "מוזר לאחיו" וכבר מורגלים מכבר הימים לילך כעדד עיזים אחר נגדא סימותא.

אבל מאחר דלא שתקו להו, ובכל פינות ומחנות ניטש קרב עז בין מחנה המחרפין והמגדפים למול יראי ה' וחוי"ש, והנאנחים והנאנקים לא הסתגרו בבתיהם ולא הרימו ידיהם מיאוש, והשמיעו את דבר ה' ברמה, וקול ה' שובר ארזים ונפתחו עינים

כתי' "ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה" וגו', ופרש"י "אין קול הזה נראה קול עניית גבורים הצועקים נצחון ולא קול חלשים שצועקים ווי או ניסה", וכ"ה בת"א "לא קול גברין דנצחין בקרבא ואף לא קול חלשין דמתברין", ומבואר בזה, דאף אם היה קול ענות חלושה, דהוא, קול המפסידים במלחמה, דהיינו, אילו היו יוצאים - גם אם מתי מעט - למחות בעושי העגל, והשתדלו למנוע את ישראל מלהימשך אחר הערב רב, אף אם היו מפסידים במלחמה, והיו לבסוף צועקים ווי או צריכים לנוס, וגבר עליהם ידי עושי העגל, מכל מקום, לא היה משה שובר את הלוחות! וכלל ישראל היה נשאר במעלתם שזכו בשעת מתן תורה, חרות ממלאך המות וחרות מיצר הרע, ולא היו פושטים את עדים - כתרים שניתנו להם בחורב כשאמרו נעשה ונשמע, וכל זה אף אם היה כאן רק קול ענות חלושה, שלא הצליחו במלחמתם, אבל מאחר שלא היה אפ"י קול ענות חלושה, אחר שהרגו את חור, ממילא נשמע רק קול ענות חירופין וגידופין, ונחשב עון העגל לחטא הכלל כולו, אשר ע"ז כתי' וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם וכמש"כ רש"י "אין פורענות באה על ישראל שאין בה קצת מפרעון עון העגל", דהחטא נשאר לדורות, דבשעת החטא לא נשמע התנגדות כראוי.

היהדות החרדית הנאמנה באמריקע יצא בשבועות אחרונים למלחמת מצוה - מלחמת חובה! השאלה שעמדה על הפרק לא היה מי יבחר למועצותיהם ומי לא, בעינים כאלו מעולם לא התערבו היהודים בזמן הגלות, ולא בהא איירינן כלל, אבל כאן היה הנידון, אם יהודים מזרע ישראל יתנו ידם למשחיתי עולם מנובלים

עמוד 2

להמית שרשי העשבים שלא תהא מעלה קוצם בימי הזרע בחורף" וכו', וכל זמן שאותם קוצים ודרדרים - הכתבי עת למיניהם - פושין באין מעצור, כל דברי אמת ואמונה שנאמרים בהשכל ודעת - אין נשמעין ואינם עושים פירות, וכל השחתת העולם וחורבן היהדות שרשו וראשיתו שם, וחטאת הרבים תלויה בהם.

היהדות החרדית נאבקת ונלחמת על קיומה - בא"י באמריקע ובאיראפא - מלחמת קיום! מלחמה על החיים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם! מלחמה על חינוך תשב"ר! מלחמה על עתיד הדורות כולם! אי"צ להמתין להסרת הטבעת [אשר זה עתה באסיפת מנהיגי העולם בשראם א שיח הכריזו בפומבי כי רוצים להוריד משמונה מיליארד תושבים בעולם לארבע מיליארד! חרבם תבא בלבם וקשתותם תשברנה] ולעולם יראה אדם את עצמו כאילו הוא והעולם כולו חציו זכאי וחציו חייב, אשר במעשה אחד בכוחו להכריע את הכל לכאן ולכאן, מה רבה האחריות והחובה המוטלת על כל אחד לשנס מתנים ולאזור חיל למלחמת ה' בגיבורים, אין שקט ואין מנוח אין תנומה ותרדמה, כי לא באנו עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה, והעולם הזה הדומה ללילה - בו תרמוש כל חיתו יער, אלו רשעים שדומין לחיה שביער (ב"מ פ"ג) המה משחרים לטרף, לבלוע כשאלו חיים ולהשחית רבים ועצומים, הנוכל להביט בוגדים ולהחריש בבלע רשע צדיק ממנו?! "העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים" וגו' (חגי א') לשון תימה (רש"י) עת לעשות לה' - לצאת להילחם בעמלק!

וה' יצא לפניכם ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת וגו' "אמרו לנמהרי לב חזקו אל תראו הנה אלוקיכם נקם יבוא וגו' אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה" (ישעי"ה ל"ח) ינתקו ברית מות אשר כרתו עם משחיתי עולם מחריבי התורה והיהדות, ויעמדו חינוך טהור לתשב"ר - שמן זית זך להעלות נר תמיד, "יהיו לך לבדך ואין לזרים איתך" יסירו את אלהי הנעכר - לובשי האדרת למען כחש המתהללים באלילים הרועים את עצמם, וישבו שופטינו כבראשונה ויועצנו כבתחילה ויסר ממנו יגון ואנחה, "והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו" (ירמיה לא) עם ישראל יתקיים כבכל שנות הגלות תחת כל שלטונות העריצים ואכזריים בלי

עורות לראות נוכחה ולמשוך ידם מקחת חבל בתמיכה המשוקצת ומכירת היהדות עבור אתנן ומחיר, בזה לבד כבר הצילו את הכלל מהיכלל במעל, בין אם יצאו בקול ענות גבורה - והצליחו במעשיהם, ובין אם יצאו בקול ענות חלושה, בין כך ובין כך קול ענות - חירופין וגידופין - אינני שומע! אבל שמעו כל עמי הארץ, ושמעו זאת היטב גם "העסקנים" הסוחרים בתוה"ק רח"ל בשם הציבור - כי יש אלוקים בישראל ואין התורה ח"ו כהפקר! ורבים וגם שלמים יעמדו כחומה מלא קומתם ובכל כוחם להגן עליה ולשמור משמרתה למול כל הבא לפגוע בה ובקדושתה כמלא נימא, "אם למיסיס וארנוניות מלכא את, ואם לעכו"ם כפירה ונבלה - את וכלבא שוים"!

תחזקנה ידיכם אחינו שבגולה חזקו ועשו! לא עת האסף עוד היום גדול והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים, לסלק המשחיתים המשתררים - מתוך הקהלה! וללמד בני יהודה קשת הלא היא כתובה על ספר הישר, מלחמה שצריכה שתי ידיים מלחמה שצריכה לימוד, הלא היא כתובה על ספרן של אבות שנקראו ישרים (עי' ע"ז כ"ה א') להגביר ההכרה אצל יחידים ורבים, כי אותם מחללי שם שמים בפרהסיא - או בצינעא ונפרעין ממנו בפרהסיא ואחד שוגג ואחד מזיד בח"ה - אינם ראויים לשום התמנות ושום תואר של כבוד! וזכות אבותם אינה מסייעתן בזמן שאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, ושמא לא קגרים, ועליהם ועל כיוצ"ב אמרו באבות את תסתכל בקנקן וכו', וממזר ת"ח קודם לכה"ג ע"ה ק"ו להיפך כה"ג ת"ח ל...

ואב הטומאה אשר לפתח חטאת רובץ, המה הציטונגען והטעלעפאן ליניעס לשמותיהם! אשר בצוק העיתים וחושך הזמן הם היו לקובעי "דעת הקהלה", אשר במקרה הטוב הם סתם דעת בעלי בתים היפך דעת תורה, ובמקרה הגרוע בד"כ המוליי"ם והכותבים מושחתיים ומשחיתים בפני"ע, ודעותיהם שאובים מבארות שחת, ודולים ממקורות משחתיים ומשקים את מי המרים המאררים להמונים, אנשים נשים וטף, וארסם כארס של עכנאי מפעפע למוחות ומצמיח פרי באושים, ומהרסים כל חלקה טובה, אשרי מי שיזכה לבערם מתוך המחנה, לסקל המסילה מאבן ולהסיר מכשול מדרך עמי, והכ"א (ירמ"י קפ"ד ד') "נירו להם ניר ואל תזרעו אל קוצים" פרש"י "הו למדין מעובדי אדמה שנרים אותה בימי הקיץ

טובתם של רשעים רעה היא אצל הצדיקים, אף כי רעתן של רשעים, ק"ו ב"ב של ק"ו ברשעים כאלו שכל מעשיהם הוא ללחום כלפי מעלה כביכול ולהמריד את הכל על יחידו של עולם! לא נמכור את אמונתנו תמורת כל הון דעלמא ומים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה - אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבזו לו! וביבוש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה, "הנה סערת ה' חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול וגו' באחרית הימים תתבוננו בה בינה" (ירמיה כ"ג) אם תגביה כנשר וגו' משם אורידך נאום ה', הנה קטן תתיך בגוים בזוי אתה מאד!

"קאנעקשנס" וכלי מיליאנען דאלארן "עבור המוסדות" נכלומר, תמורת קניית המוסדות והחינוך כולו, רח"ל לא מהם ולא מהמונס! לא מדובשם ולא מעוקצם! יהודים אנחנו! לא דעמאקראטן ולא רעפאבלעקאנער, ללא פעדעריישנס וללא עסקנים - סרסורי החטא, הבלדו מהם ומהמונס ומממונס, שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא! הדור אתם ראו דבר ה', שמעו לא נאמר אלא ראו, הוציא להם צנצנת המן - בזה נתפרנסו אבותיכם הרבה שלוחין יש לו למקום להכין מזון ליראיו (עי' רש"י סוף בשלח) ובודאי שקיום התורה וחינוך תשב"ר אין צריך לעזרת דור המבול ואנשי סדום, שכל

• זכרונות •

לקבל פני מרן זיע"א במוצא, וכל הקהל התאספו ברוב עם, ברח' יפו ע"י בית החולים שערי צדק שהוקם ונבנה ע"י ד"ר משה וואלאך ז"ל והי' יום שמחה ליהדות החרדית, אי אפשר לתאר את החדוה והצהלה שהי' אז לאנשי הישוב הישן, הבטלנים אוכלי חלוקה, שכיניו אותם בשמות גנאי (באנק קוועטשערס) אוכלי לחם חסד, הם עבדקנים לא יודעים כלום מהוית העולם, ומצד שני ישנם רבנים לובשי איצטלא אשר שמם הולך לפניהם, חיים ויצמאן שר"י הגיע בארה"ק לחנך את הבטלנים העבדקנים, שרחוקים מעניני עוה"ז, שהפטיר בזמן הגרי"ח זצ"ל שאלו היכולים להרעיב את עצמם לא ניתן עצה לקנותם בכסף או כבוד מדומה, ביותר סבלו מהמתונים אשר אמרו ללכת בדרכי נועם ועל ישראל שלום.

מרן זיע"א שקיבל את העטרה והתנה תנאי שיביאו תלמידיו מהגולה שיוכל להמשיך בשיעוריו בגמ' ופוסקים וזה כל משאת חייו, לא פנה לאילי כסף וזהב ולא לכבוד מדומה, בקעו בשירה וזמרה עוללים ויונקים אשר יסדתה עוז למען צורריך, להשבית אויב ומתנקם, ופרצו בקול אדיר וחזק יחי אדוננו מורנו ורבנו רבי יוסף צבי ויהי לנו לעטרת צבי.

מרן זיע"א לא הי' דרכו סוגה בשושנים, וקיבל את הרבנות ביד רמה, הוא לא הסתכל לפני המתונים וגם בז לחדשות כמאמר רבי מאיר אל תסתכל בקנקן אלא מה שיש בו, יש קנקן חדש אבל מלא ישן המשיב טעם זקנים.

וותרתי אני לבדי

לא כיבו הגשמים גשמי זעף וסופה

את עצי מערכות הקדש

עת צרה ליעקב שמועות מחירידות הגיעו ארצה בימי המלחמה העולמית השני', עומדים להכחיד את

בשנת תרצ"ג הועלה ארצה הגאון מרן רבי יוסף צבי דושינסקיא זיע"א, ע"י היהדות החרדית באה"ק, כרבה של ירושלם, ורב הראשי של היהדות החרדית באר"י.

ועד העיר האשכנזי, ואגו"י הירושלמית עוד הלכו אז שלובי יד, ע"מ לבצר את העדה החרדית, שיהוו קהלה נפרדת בכל הענינים, ולא יהי' שיג וקשר עם ועד הלאומי וועד הקהילה, נפרץ והיו ע"י ראשי האגודה כמה בקעים שנעשה איזה שותפות יחד עם ועד הקהילה הלאומית. כמו בענין מס המצה, ובעניני גבי' בבית המטבחים, ואחרון שתוף בענין עזרה סוציאלית, אשר אז הי' לגביהם דברים קטנים וזעירים, אבל ביסוד, דגלו בפירוד בכל הענינים, הי' נחרת עמוק כי מה לנו ולהם, וכמו שאמר אע"ה אל לוט": הפרד נא מעלי אם השמאל ואימינה", ילך אפילו בדרך ימין אז גם "ואשמאלה", כן היו הדברים אמורים באנשי היהדות החרדית בעיה"ק ובאה"ק, נשרש הדבר עמוק עמוק, התנזרו מהם ומרבניהם, חיו בהכרה ברורה כי כל ענין הצינונות הוא עקירת הדת, וכל רצונם ושאיפתם לעשות מגוי קדוש שומר אמונים, ככל הגוים בית ישראל, לזאת התרחקו מהם כמטחוי קשת.

אחרי הסתלקות מרן הגר"ח זונעפעלד זצ"ל י"ט אדר"ב תרצ"ב פנו אז להגר"ח ע גראדזענסקי מוילנא זצ"ל לחוות דעה לשמוע בעצתו, מי ראוי לכהן פאר ולהשים עטרה על ראשו שינהל כדת את צרכי עיה"ק ולא יהי' חת מפני כל, הדבר הי' כרוך במאמץ רב כדוגמת שבטו של לוי אשר "אחיו לא הכיר ובניו לא ידע, כי שמרו אמרתך".

פנו אז למרן זיע"א שהי' אז גאב"ד חוסט, ואחרי הפצרת רבים הסכים לקבל המשרה על שכמו ולהשים עטרה על ראשו, אז הי' ליהדות החרדית יום חג, נסעו

אנשי ועד הפועל העולמי של אגו"י רצו לעשות סוף וקץ מהבטלנים אנשי ישוב הישן, גמרו אומר למנות לרב הראשי את הרב ... אשר אז עוד לא רצו להמזג עם רבני הועד הלאומי, ולכן דימו בנפשם שיכולים להפרד מהבטלנים אנשי הישוב הישן, למזכיר מינו את מר ... והכל חד וחלק, אבל עצת ה' היא תקום, נשתתק מר ... ונפל כל המזימה בבירא. אז גם יצא אחד מאנשי האגודה במאמר שהשתרע לאורכה ורחבה, בעתון "הצפה" אשר הסביר כי אין כשר עכשיו הזמן לעשות פירושים, וכי כלם יחד בעת צרה להיות לחטיבה אחת, נגד הבטלנים ואכלי חלוקה אשר מנת בגם ללחם חסד.

הגאון חזון אי"ש זצ"ל שלח אז בשעתו פתק קטן שנתן שביב אור על כל הפרשה בשורות אחדים "לדעתי רק המרא דאתרא בכחו להכריז צום", ופני אוהבי חדשות חפו.

אז בימי החנוכה בימים ההם אמר מרן זיע"א לתלמידיו "ונוותרתי אני לבדי".

תישאר העובדא לדורות, רבים קמו על שארית ישראל, אין מעצור ד' להושיע, קמו עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם.

(הרה"ג רבי חיים בנימין הלוי קאצינלבוין זצ"ל)

- החומה ניסן תשנ"ז

יהדות אירופה הספיקו לעשות הרג ואבדון על יהדות פולין, וזכור כי אנשי הגיסטאפו ואתם עמם יהודי ערב רב מהקאפו שהיו מהידוען-ראט עשו ומלאו את מעשה הזוועה לטבח הרג ואבדון, גם הסוכנות ועד הלאומי, היו ידם במעל להסתיר הידיעות האימות שהגיעו אחר זה.

בשנת תש"ג בעת שעלה הכורת והגיע התור על יהדות אונגרי" שחדרו הידיעות האימות, מהנעשה שתסמר שערות הראש מיהודי הגולה שנקברים חיים בקבריהם אשר חפרו להם טבח הרג ואבדון, אז יצא מרן הגרי"צ זיע"א בזעקה בצום וקריאת ויחל אולי ישמע השי"ת לקול שועת נדכאים ונחנקים להעביר את רוע הגזירה.

ביום שני כ"א כסלו תש"ג הכריז מרן זיע"א ליום תפילה וצום בקריאת ויחל, בהתבדלות משאר הרבנים, אדמוורים, והרבנים מטע"מ שהכריזו יום תפילה ליום רביעי כ"ג כסלו, יום לפני ערב חנוכה.

ועד הפועל העולמי של אגוד"י ואיתם עמם אנשי ועד הלאומי, ועל כולם הרבנים מטע"מ המתונים, רובם ככולם התאספו באותו יום רביעי בחורבת רבי יהודא החסיד, וכשלוש מאות שופרות מריעים בקול, כל הכבודה אמרו שאין הזמן גרמא לעשות פירוד אשר זה שייך לאנשי בטל עבדקנים אינם יודעים חדש מהו.

על חומותיך

<p>"ליכנס לגוב האריות ולישב על גחלים לוחשות" - אמר חבר בית המינים מ.ג. כי יבטל את המס על משקאות מתוקים משום... "שבשעת השמד צריך למסור נפש אפי' על ערקתא דמסאני"! וכפה"נ הוא הבין [אולי הוא לומד בשיינזולץ...]. שעל "ערקתא דמסאני" צריך למסור נפש, אבל לא על גופי עבירה... ובזה, הוא מבקש להיות שותף בכל השמד והחילול שבת וחיווך לכפירה והשלטת המשומדים על כל המוסדות שלהם ומכירת בחורי ישראל ובנות ישראל לקלון, אבל מצא "מצוה אחת" עליה הוא מכריז שהוא "ימסור נפש" [וגם זה בתנאי שלא ימסרו לו טשעק בתמורה למסירות נפשו...]. על המס שהטילו על "משקאות ממותקים"!... ובכגון דא ודאי ניתן לומר, אל תמסור נפש על "ערקתא דמסני", רק אל תשתחוה לצלם!</p>	<p>על מי שזוכה לבער המאשינקע המשחית - נדרים פלוס מבתי כנסיות ובתי מדרשות, אשר גם הם - כאותם "רבנים" הנוכרים - יודעים שאין זו "דרך התורה" [אבל להיות שקוע 24 שעות בג' עבירות חמורות כנראה לא סותר את "דרך התורה"...]. אלא שמדבריהם אתה למד, שאכן יש כאן שני דרכים - או למחות כדת של תורה ללא "הכוונת רבנים" - כיוצ"ב, או להחטיא את הרבים "בהכוונת הרע-בנים" בהכשרים על חנויות מוכרי נבילות וטריפות, ורדיפת יהודים נאמנים "בדרכי נועם" אלימים.</p> <p>ברוך אלוקינו שלא שם חלקינו כהם וגורלינו ככל המונם, המה יכרעו ויפולו ואנחנו נקום ונתעודד.</p> <p>"ערקתא דמסאני"?</p> <p>בסעודת הודאדה [למי?] שעשתה המפלגה מוצ"ש שעבר על אשר זכו</p>	<p>המחאות נמשכות - ללא "הכוונת הרבים"...</p> <p>המחאות נגד חנויות מחטיאי הרבים - נמשכות! מאות יהודים בירושלם ושאר מקומות הכואבים על חורבן והרס הדור בכלים המטמאים המשחיתים כל חלקה טובה - המשיכו למחות וללחום עד אשר תוסר החרפה, ולא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, ולא ישתקו לצודדי נפשות לעשות שמות בכרם בית ישראל!</p> <p>ובינתיים ממתנינים 'למחאה המסודרת' אותה הבטיחו הרבנים מטע"ם וללא טעם מב"ב שבוע שעבר שלדבריהם "יביא לתוצאות הרצויות", "כשהכוונת הרבים" עליה בישרו מתברר, שפירושו, לשבת בחיבוק ידים! מה שכנראה יביא "לתוצאות הרצויות" - לאותם מחטיאי הרבים! אשר גם במגזינען שלהם מלאים זעם</p>
---	---	---